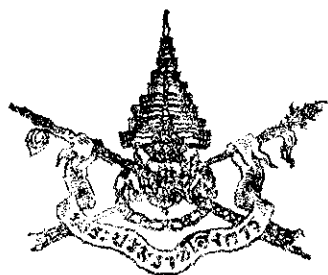

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๔๙๕

พระราชบัญญัติ
ระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๔๙๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ เป็นการสมควรให้ใช้กฎหมายว่าด้วย ระบบเงิน
ตราในภาวะฉุกเฉิน และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว
ต่อไปอีก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๔๙๕

ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้ง
ต่อไปนั้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ กฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราในภาวะฉุกเฉิน
และกฎหมายว่าด้วยระบบเงินตราชั่วคราว ซึ่งจะหมด
อายุในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๕ ให้ใช้ได้ต่อไปอีกไม่
เกินสองปี นับแต่วันหมดอายุ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยการเงินระหว่างประเทศยังไม่อยู่ในภาวะดี และประจักษ์แจ้ง การจักระบบเงินตราเป็นระบบถาวร ยังดำเนินไปไม่ได้ จำเป็นต้องใช้ระบบที่ใช้ชั้ไปพดางก่อน จนกว่าจะมีการกำหนดค่าเสมอภาค (par value) ของเงินบาทชัน ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่กั้กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ในฐานสมาชิก.